

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

SPORTUL

4 pagini
30 bani

Anul XXIV — Nr. 389 (5823)

ZIAR AL

CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

Duminică 8 decembrie 1968

PRIMUL POPAS LA ÎNCEPUTUL DRUMURILOR IERNII

Pentru bucureșteni, ca și pentru alți cetățeni din orașele de cîmpie, acest început de iarnă înseamnă, mai ales, ceață și umezală, temperatură scăzută, cer cenușiu, jos înalțimii spre regiunea de munte, întinsele pădurile deacur și subcarpatice îmbrăcate în promoroacă, dar nu încă de sub apă-

ganizarea unor concursuri de selecție pentru fiecare din posturile devenite, după Grenoble, vacante în cele 2 boburi pe care aveam să le conduc.

PENTRU 4 LOCURI LIBERE, 100 CAMPIONI VIRTUALI

Panturu a făcut cunoștință cu posibilii săi coechipieri în luna iunie la Sinaia și i-a reținut apoi, tot acolo, în sep-

15 și 30 de metri, ridicarea halterei de 45 kg, timp de 30 de secunde — el a săltat-o de 34 de ori! — și genoflexiuni, în timp limitat, cu haltera pe umeri. Unul ca el îi poate aduce lui Panturu zecimile și sutimile de secundă care-l „penalizau” pe Nusu încă din start față de ceilalți concurenți la medaliile consacratele olimpiice și mondiale.

Patru boburi în frunte cu Ion Panturu în pregătire la Piatra Arsă. Va fi același echipaj și pe podiumul european și mondial?

șarea ca de plumb și bobul. Ce-o fi oare mai departe, în zăuși?

Răspunsul vine curând, îndată după Cîmpina sau Comarnic, care se mai ascund în călduțici de ceață: cer senin, de un albastru transparent, pe care se desenează net contururile bine cunoscute, dar de o frumusețe nealterată ale Bucegilor. O altă nume redevine brusc sezonului alb, care aci își prezintă, cu o forță de atracție super magnetică, tentațiile sale multiple, deși zăpada lipsește încă. Lipsește chiar și promoroaca, de pe frunțile brațelor deoarece la munte este mai cald acum decît la cîmpie!

Sportivii — firi întreprinzătoare prin definiție — n-o așteaptă, ca orice muritor de rînd, cu toate că o doresc mai intens ca acesta, ci pornesc în căutarea ei. La Clubul Sportiv Sinaia, acolo unde începe itinerariul nostru de azi, o întâlnire plăcută cu Ion Panturu, medaliat cu bronz olimpic, de la Grenoble, în timpul cuceririi al unei astfel de distincții din rîndul reprezentanților culorilor noastre naționale. Vom avea deci, în drumul spre platoul Bucegilor, un însoțitor nu numai plăcut, dar și distinct în ordinea marilor valori mondiale.

ÎN PRAGUL LABORATORULUI MARILOR PERFORMANTE, ION PANTURU ÎSI CAUTA COECHIPIERUL

— Merg la Piatra Arsă, dar nu singur, ne anunță Nusu (diminutivul cu care-l răsfăță pe Panturu anturajul intimilor săi). Îl aștept pe Didi Focșeneanu. Nu durează mult, poate încă o oră...

Ciudat la acest om al vitezelor mari (bobul de 4 atinge și 160 km pe oră în coborirea sa vertiginosă) calmul cu care poate aștepta 60 de minute fără a i se părea prea mult! Probabil la un pilot (așa sînt numiți conducătorii boburilor) calmul trebuie să precumpănească. Dar, odată cu această observație, mai realizăm încă ceva: soliditatea cu echipajul, pentru că cel așteptat nu era altul decît unul dintre candidații la un loc în boburile conduse de campionul nostru.

RAZBOI ÎMPOTRIVA SECUNDELOR

— La Grenoble mi-am dat seama că va trebui să-mi formez un alt echipaj. Mi-o mai spusese unii și înaintea concursului, dar nu se știe ce greu te poți despărți de un singur om cu care ai apucat să cobori măcar odată! Ni-meni, în afară de noi boberii. Dar acolo, am înțeles că cele câteva sutimi de secundă care m-au lipsit de medalie la bobul de 4 și de una mai prețioasă la cel de 2 pot fi recuperate și că trebuie mușai recuperate în sezonul care a sosit. Știi că pierdea la start nu numai sutimi, dar chiar și secunde, secunde de plumb pe care nu le-am putut spulbera pe înfrugul traseu, prea scurt pentru așa ceva. Am acceptat deci or-

tombrie. La prima convocare a federației de specialitate s-au prezentat 40 de oameni, la următoarea — 60!

— Printre ei se aflau și camarazii mei împreună cu care gustasem și din cupa amărăciunilor, dar și din cea a succeselor. Hrislovici a fost depășit de 14 alți pretendenți la un loc în bobul care va reprezenta țara la europenele și mondialele din 1969. La al 2-lea echeriu n-a mai venit... Neogoe s-a văzut și el intrucut de doi dintre seniori, dar și de alți 3-4 dintre tineri. Asistăm, neputincios, la destrămarea vechilor mele echipaje și pricepeam și mai bine că se proceda totuși în folosul meu. Neogoe n-a abandonat însă. Și el înțelesese că și mine ce se petrece. S-a pregătit mai serios ca oricînd, a avansat continuu pe lista celor mai buni „împingători” și acum este încă în cursă pentru locul de frînar deținut atîta timp. Experiența sa și puterea lui de voință îl pot ajuta nu numai pe el, dar și pe mine, tot astfel cum îi influențează, direct, și pe ceilalți membri ai lotului.

Șirul povestirii lui Panturu curge lin și dezbănuie nebănuite frumuseți ale emulației sportive, în condiții de obiectivitate și de camaraderie sportivă. Responsabilitatea unui sportiv de o atare valoare, ca cea atînsă de soferul sinăian cunoscut și apreciat azi pe toate pîrțile europene, față de mișcarea sportivă pe care o reprezintă, a îndepărtat sentimentalismul fad, nu a cedat în fața tarelor vedetismului cărui îi cad victime mulți alți tineri („Nu joc dacă... se aude de atîtea ori în cabine încît acceptarea schimbărilor ce i s-au sugerat lui Panturu capătă semnificații profund morale).

Ora petrecută în tovărășia lui Nusu a trecut mai repede decît credeam, grăbită nu numai de conversația sa plăcută dar și de... calitățile elevului Focșeneanu. Acesta, terminînd mai repede cele două teme ale tezei la organizarea procesului de producție și la aparate („Ne-a dat descrierea vizorului optic, bineînțeles cu desenul tehnic respectiv și n-am avut deci probleme”), a ieșit din clasa viitorilor maiștri printre cei dinții. Acum știm despre cine este vorba: o mai veche cunoștință a amatorilor de fotbal, în primul rînd, deoarece aspirantul nr. 1 la postul de frînar al echipajului Panturu este chiar extrema stînga a echipei locale de fotbal, cîndva participant la divizia B, azi doar în C.

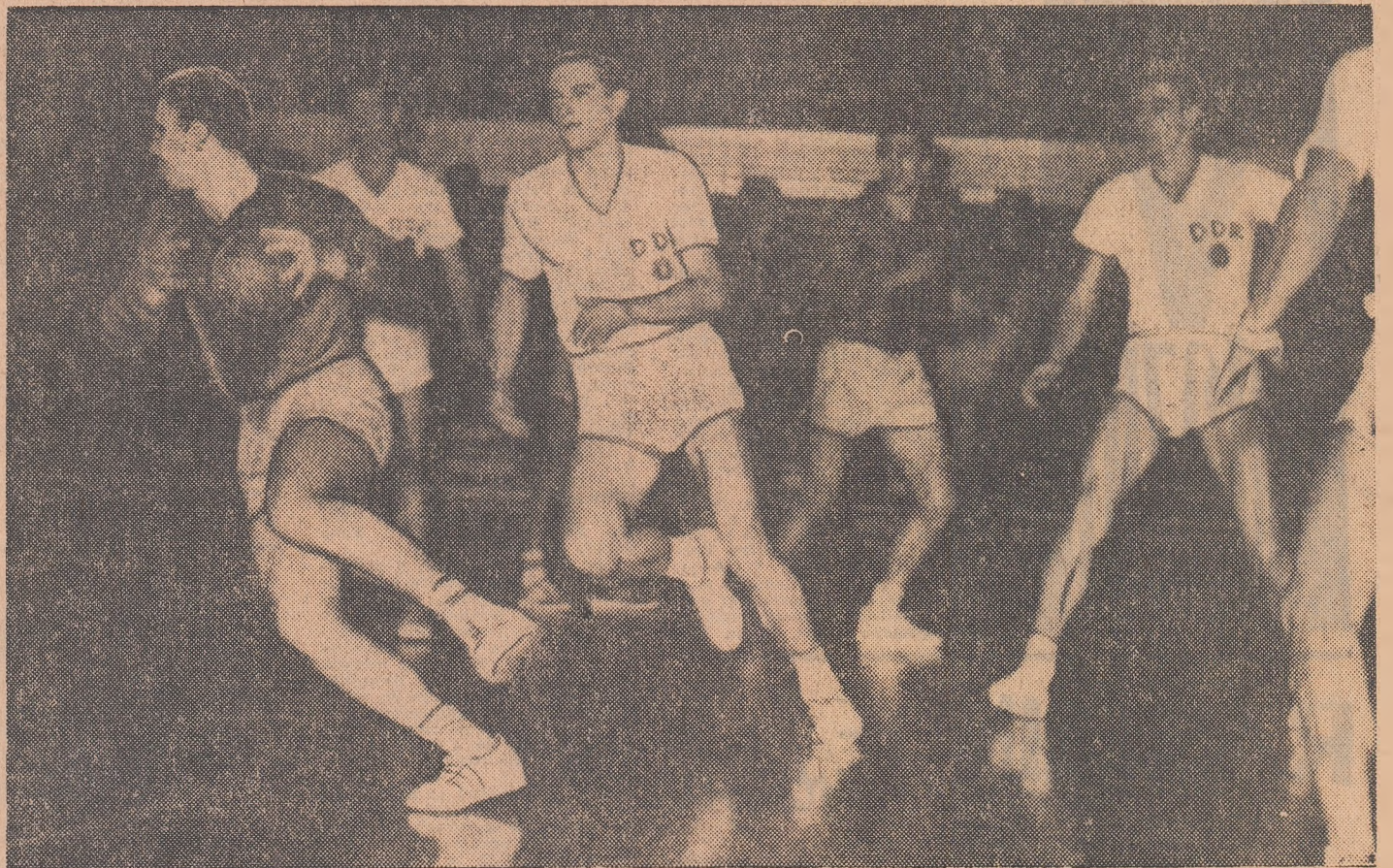
CEL MAI ORIGINAL CONCURS LA POALELE PIETREI ARSE

Tîndrul viguros, cu zîmbetul satisfăcîtor pentru reușita de pe banca examenului școlar, are 31 de ani și s-a decis să concureze și pentru sportul boburilor iernii. Pînă acum s-a dovedit cel mai bun în curioasele probe cărora le-au fost supuși pretendenții împingerea bobului pe rotile (încărcat cu 100 kg), pe

Dar, în afara lui, mai sînt și alții, printre care, din ce în ce mai aproape, însuși Neogoe...

Deocamdată, acesta este primul pe care l-am cunoscut. Print-o simplă coincidență era însuși cîștigătorul selecțiilor. Împreună cu cei doi — campionul și începătorul — am pornit spre complexul de la Piatra Arsă. Despre întîlnirea cu ceilalți, altă dată...

Em. Dec.

La capătul unei acțiuni personale, Moldovan (la semicerc) va aduce egalarea (8-8) în primul minut al reprizei secunde

Aseară, în sala Floreasca, handbaliștii români și-au adăugat un nou succes în palmares, întrecînd echipa R. D. Germane cu 18-14

CITIȚI CRONICA ÎN PAGINA a 4-A

Dinamoviada de volei GAZDELE PE PRIMELE LOCURI

Penultima zi a competiției voleibalistice internaționale, „Dinamoviada”, a început cu două întîlniri feminine de însemnătate minoră. Doar echipele angajate în dispută, care încercă să obțină o poziție cit mai bună în clasament, s-au agitat, dar n-au reușit să producă rezonanța obișnuită în tribune. Toate gîndurile spectatorilor se îndreptau spre confruntările după-amiezei, în care echipele bucureștene întineau pe cele sovietice în partide de mare importanță.

În această atmosferă calmă, (calm dinaintea furtunii), formația Guardia-Wisla a învins relativ ușor pe Spartak Sofia, într-un meci în care superioritatea cîștigătoarelor a fost evidentă și care contrazice flagrant evoluția polonezilor în meciul

de vineri cu Dinamo Moscova. Doar în ultimul set sofiotele au reușit câteva acțiuni mai clare, datorită cărora au menținut diferența strînsă. Scorul: 3-0 (7, 6, 13). Au condus corect D. Medianu și N. Tărchiță. Cu acest rezultat, Guardia-

CLASAMENT FINAL FETE

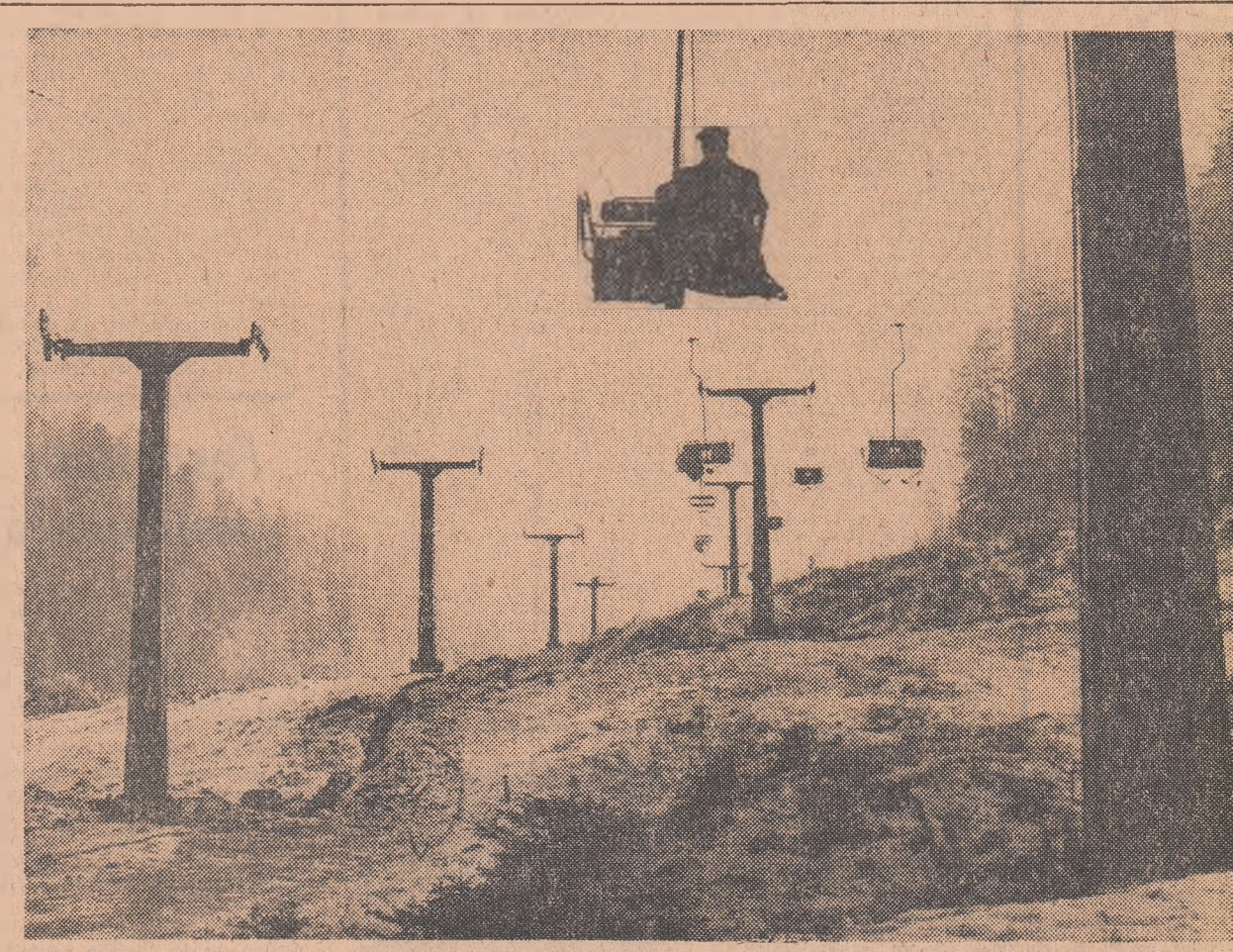
1. Dinamo Buc.	5 3 0 15: 3 10
2. Din. Moscova	5 3 2 12: 7 8
3. Guardia-Wisla	5 3 2 8: 7 8
4. Dinamo Berlin	5 3 2 10: 9 8
5. Spartak Sofia	5 1 4 5: 12 6
6. Doza Budapesta	5 0 5 2: 13 5

Wisla și-a asigurat locul III în clasament, depășind pe Dinamo Berlin care, cu același număr de puncte, dar cu un setaveraj mai slab, a ocupat locul IV. De altfel, victoria polonezilor cu 3-0 a spulberat de la început iluziile jucătoarelor berlineze

la poziția a treia. Și, ca urmare, acestea n-au mai depus interes în jocul susținut cu Doza Budapesta. Așa se explică lipsa de concentrare a dinamovistelor berlineze în setul II pe care, de altfel, l-au și pierdut. Celelalte, însă, au marcat superioritatea evidentă a voleibalistelor berlineze, din rîndul cărora s-au remarcat Kristin Schrade și Anetta Heller. Deci, Dinamo Berlin — Doza Budapesta 3-1 (10, —11, 9, 7). Au arbitrat foarte bine Th. Todorov (Bulgaria) și V. Arhire (România). Aseară tîrziu, în meciul decisiv, dinamovistele bucureștene le-au întrecut pe cele din Moscova cu 3-1 (—7, 6, 10, 12), cucerind astfel primul loc.

Aurelian BREBEANU
(Continuare în pag. a 4-a)

IN PAG. 2-3

Doi teleferice în paralel! Nu este o iluzie optică ci o realitate care se desăvîrșește pe pîrția Clăbucet din Predeal și de care vor beneficia, în curînd, amatorii schiului
Foto: A. NEAGU

Meci internațional de polo Victorie a tinerilor jucători români

În cel de al doilea joc din cadrul turneului pe care-l întreprinde în țara noastră, echipa de polo Chemie Halle (R. D. Germană) a întîlnit aseară la bazinul Floreasca echipa de tineri a țării noastre. După un joc viu disputat, în care timp de trei reprize rezultatul s-a menținut egal, tinerii elevi ai antrenorului Paul Niculescu au reușit, în final, o victorie la limită cu scorul de 9-8. Polo-iștii noștri s-au impus în fața

unui adversar dornic de reabilitare după insuccesul din ajun, din fața echipei Rapid. Meciul a plăcut datorită deselor răs-turnări de scor și numărului mare de goluri înscrise. Autorii golurilor: Frîncu 5, Nastasiu 2 și Popescu 2 pentru echipa noastră, Holan 4, Wege 3, și Săwet 1 pentru Chemie Halle.

AUREL PĂDĂIE
GH. SANDU-coresp.

Învîngători nescontăți in „Cupa de iarnă” la scrimă

În sala de la „Drept” au început sîmbătă întrecerile de scrimă din cadrul „Capei de iarnă”. Organizator: clubul sportiv Universitatea București. Iată clasamentele finale în probele de floretă.
Fete: 1. Margareta Scurtu (Progresul); 2. Victoria Mania (Steaua); 3. Doina Monu (Sc. sp. 1); 4. Viorica Dumitrescu (Vittorul); 5. Lucia Dinescu (I.E.F.S.);

6. Ruxandra Berehoiu (Progresul).
Băieți: 1. Milanovici (Steaua); 2. Kiliș (I.E.F.S.); 3. Constantinescu (I.E.F.S.); 4. Georgescu (Universitatea); 5. Ioniță (Sc. sp. 1); 6. Turcu (Universitatea).
Duminică dimineața — probele de spadă și sabie.
Mira CRĂCIUNESCU
corespondent

„DAILY MIRROR” îl preferă pe Killy!

Peter Wilson, decanul cronicarilor sportivi britanici, a publicat în ziarul „DAILY MIRROR” răspunsul său la o anchetă organizată pentru desemnarea celor mai buni 10 sportivi ai anului 1968: 1. Jean Claude Killy (Franța) — schi; 2. Al. Oerter (S.U.A.) — atletism; 3. Bob Beamon (S.U.A.) — atletism; 4. David Hemery (Anglia) — atletism; 5. Debbie Meyer (S.U.A.) — natație; 6. Vera Ceaslavska (Cehoslovacia) — gimnastică; 7. Billie Jean King (S.U.A.) — tenis; 8. Eugenio Monti (Italia) — bob; 9. Graham Hill (Anglia) — automobilism; 10. Ludmila Belousova și Oleg Protodopov (U.R.S.S.) — patinaj artistic.

DIN TRIBUNĂ LA TRIBUNAL

Pe largă paletă de conexiuni care unește inevitabil sportul cu o multime de domenii de activitate, în folos reciproc, singura legătură ce poate lipsi — pentru că dezonorează conceptul de sport — este aceea cu organele judiciare.

Deși folosim în sport o seamă de expresii ca judecător-arbitru, sau decizie, sau juriu de apel, sau infracțiune, prezența acestora în domeniul nostru se explică doar în relație cu noțiunea abstractă de justiție și nicidecum cu menirea foarte pămînteană de executor justifiat al acesteia.

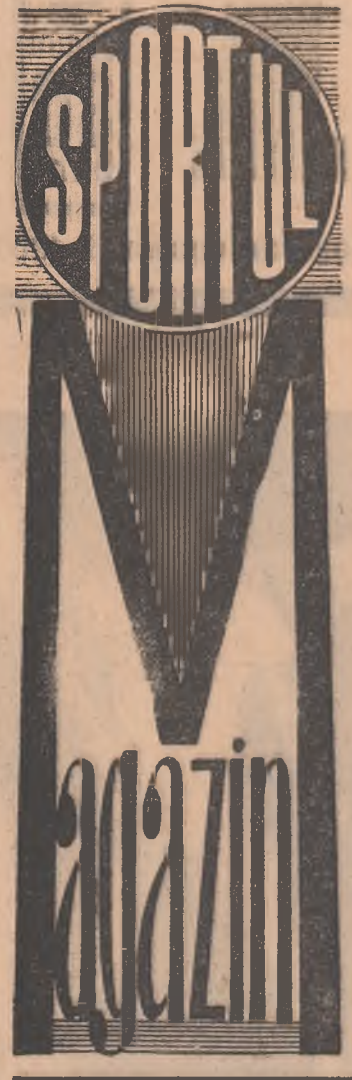
Legături cu cele pomenite mai sus ne umplu de tristete amară. De la „infracțiune în careul de 16 m” la „infracțor de drept comun”, de la „judecător-arbitru în jurul ringului de box” la „judecător de tribunal” — iată limitele unor relații pe care le-am crezut, cu naivitate, incompatibile.

Din păcate, faptele ne dezminț. Din pricina unor bezmetici, rădăciți nu se știe cum pe terenurile de joacă, lumea sportului primește palme nemeritate, care-i pătează obrazul. Transcriem cu rușine și oracare conținutul adresei pe care Inspectoratul miliției județului Neamț — cu cea mai bună intenție — ne-a trimis-o:

„În legătură cu incidentele care au avut loc în ziua de 16 octombrie 1968, în orașul Bicaz, județul Neamț, cu ocazia meciului de fotbal dintre echipele „Cimentul” Bicaz și „Textila” Buhuși, vă comunicăm următoarele: au fost identificați numiții: ROCAS NICOLAE, CHELER MIHAI, ALEXANDRU MIHAI, RAFAI IOAN și BACALU ANTON, toți din orașul Bicaz, care au săvîrșit infracțiunea de huliganism, cu ocazia acestui meci, degarere au pătruns în incinta stadionului unde au lovit și insultat pe arbitrii: LUPU ZIGMUND, ENACHE PETRE și FANCIU MARIN. Cei în cauză au fost arestați preventiv, fiind trimiși în judecată pe baza dosarului de cercetare penală nr. 35.525/1968. S-a solicitat organelor competente ca aceștia să fie judecați în orașul Bicaz cu publicitate largită, pentru a preveni comiterea de asemenea fapte în viitor.”

Asadar, din tribună la tribunal! Condeii, îndrăgostiți de sport, refuză să mai adauge ceva, să comenteze, să infierze. Condeii o roșii...

Victor BANCULESCU

SCRIITORII ROMANI SI SPORTUL Schi pentru o antologie sportiva românească

Dintre arte, cea mai legată de stadion, cea care de totdeauna, de la Homer și Pindar până astăzi, s-a inspirat din el este literatura.

Mulți dintre marii scriitori ai lumii au furtiv mișcat, sportul și au scris despre el. Goethe patina și făcea excursii, Tolstoi învâta, la sălzezi de ani, să meargă pe bicicletă, Byron, deși puțin schiop, iubea inotul și yachtingul. Giraudoux a fost campion de atletism și a scris o antologie a fotbalului, Jack London a lăsat nenumărate povestiri sportive, iar Ernest Hemingway era neîntrecut la pescuit și vânătoare și fremăta la întrecerile de corida.

Toți aceștia, și încă mulți alții, au lăsat pagini minunate — lirice, epice, dramatice — despre lupta omului cu natura, cu adversarii, cu el însuși. Întrecerile olimpice de artă, desfășurate ca în vechii greci, o dată cu întrecerile sportive, au consacrat acest gen nou de literatură, literatura sportivă.

La noi înțelegerea și prețuirea literaturii sportive a venit foarte târziu și nu se poate nega că și azi stăruie încă unele înțepii și prejudecăți.

Într-o antologie sportivă românească, "Printre sportivi" a apărut abia în anul 1954 și la ea colaborau Dan Desliu, Tudor Vornicu, Ovidiu Mantiu, V. Banu. În aceiași an a fost editată și o culegere de cronici rimate și epigrame "Sărită și umor" semnate de Demostene Botez, Florin Ior-

dăchescu, Nicușă Tănase, Aurel Peta.

Cronici sportive inspirate, nervoase, dinamice (ca atâtădă Cămil Petrescu) semnează ani de-a rândul Eugen Barbu în "Cronoporanul", Al. Mirodan în "Ficărta", Dan Desliu în "Magazinul".

Apar acum — pentru prima oară în noi — titlurile românești ale literaturii noastre: "Unsprezece" (Eugen Barbu), "Bucuria tinereții" (Demostene Botez), "Ultimele minute" (Popa) și "Cărți de valoare literară scrise de fosta sportivi": "Am îndrăgit muntii" (Ion Goman), "Holnar prin Bucgești" (Andrei Pandrea), "Tara Birsei" (Gh. Epuran), "Jocurile Olimpice" (Victor Băntulescu).

În volumul de povestiri sportive "Un meci decisiv" (1964) sînt înmănușate pagini dedicate stadionului scris de London, Shaw, Hemingway, Lev Kassil, Valiland, românii M. Sebastian, Dem. Botez, E. Barbu, Nicușă Tănase și sportul campion al lumii Iuri Vlasov.

Antologia din 1965 "O gală de box", cu titlu după fragmentul din "Căntecul nuntii" a lui George Călinescu, aduce nume și luri noi. Între ele Mark Twain, Tristan Bernard și sportivii Tony Seller, Emilia Cristea.

Dar, nu avem, totuși, o cuprinzătoare și convingătoare antologie sportivă românească, de la clasici până la scriitorii noștri de azi. Său ceea ce am încercat personal încă din anii Institutului o antologie critică, un noveau, dar mai larg studiu al literaturii noastre care să urmărească cronologic oracum pe ramuri sportive, tot ceea ce a inspirat frumusețea și încordarea mișcării, a sportului.

În primul capitol al acestei lucrări, capitol intitulat "Înțelegerea literaturii sportive", ar putea fi prezentate operele din literatură străină și din literatura noastră de azi. Său ceea ce am încercat personal încă din anii Institutului o antologie critică, un noveau, dar mai larg studiu al literaturii noastre care să urmărească cronologic oracum pe ramuri sportive, tot ceea ce a inspirat frumusețea și încordarea mișcării, a sportului.

O evocare a jocurilor copilăriei și a sporturilor de odinioară — tir, oină, pescuit, vânătoare — cu texte din Odobescu, Bacalaba, Brătescu-Voinesti, Mihail Sadoveanu, Demostene Botez, Valeriu Pușcariu, D. I. Suchianu,

Bart (Europolis) mai mult un roman al marinarilor, Radu Tudoran cu interesul și neastîmpărul român "Toate pinzele sus", Geo Bogza cu neegalata "Cartea Olului" (capitolul "Vraja apelor și a mării").

După mare, munte. Acest capitol se va putea numi "Literatura drumeției". Vom aminti chemarea muntelui: de la întâia îndrăgostită ai muntelui Alecu Russo și Alex. Vlașcu, la Calistrat Hogas, Nestor Iureche și Bucura Dumbrăvă. Iar astăzi, la Sadoveanu, Bogza, Barbu, Andrei Pandrea, Ion Coman.

În continuare, după pămînt și ape, urmează cerul: Îndrăgostii aviației. Lupta plină de neputință pentru cucerirea lui, bucuria de a pluti în înalturi, încrederea în propriile forțe o vom regăsi în cărțile art de draci nouă: "Aurel Vlaicu" (C. Gheorghiu), "Sărităcuța cu fozează" (V. I. Popa), "Drum printre astri" (Nor și Ștefan).

"Schiul" — chemarea marilor spații. Titluul acesta sugestiv de capitol este luat din Cezar Petrescu. Pagini minunate despre frumusețea și bucuria schiului au scris: Demostene Botez, Valeriu Pușcariu, D. I. Suchianu,

M. R. Paracheșescu. Iar o carte a tinerilor și a schiului, Mihail Sebastian ("Accidental").

În sfîrșit, prin cîțiva mari scriitori care au scris mult și pasionat despre sport, vor putea fi prezentate eroii și lumea stadionului: Camil Petrescu, cronicar sportiv și director de revistă sportivă ("Fotbal"), Ionel Teodorescu, psiholog și poet în medioanele sale sportive (volumul "Jarbă"), Demostene Botez și Eugen Barbu cu romanele dedicate oinei și fotbalului ("Bucuria tinereții", "Unsprezece").

Într-un capitol final "Perspective" se pot analiza succint încercările literaturii noastre sportive, realizările de azi, îndopirile de mîine. Lucrarea se va încheia cu a cobori mai mult pe stadion și cu un îndemn pentru sportivi de a pași mai mult spre bibliotecă. Și cu încrederea că foștii sportivi și scriitorii mai tineri vor da literaturii noastre sportive opere de valoare prin care să educăm tineretul și să concurem cu curaj la întrecerile olimpice de artă și literatură.

Virgil LUDU

Convorbiri cu domnul Gore

I-UL CONGRES AL... învîfăm din metodele lor și să ne deplasăm mai des...

STELE

Obiceiul, foarte frecvent în ultima vreme, al notării jucătorilor după meci cu numere (1... 3, 9) sau al arbitrilor cu stele (de la una la cinci) s-a înrădăcinat într-atît, încît aceste semne, oarecum matematice, devin familiare și aproape indispensabile oricărei caracterizări, ocupînd cu succes permanent cîștigul cuvîntelor.

De aceea, atunci cînd dl. Gore a invitat, la o cafea, cîțiva fotbaliști, antrenori și arbitri solicitîndu-le punctul de vedere clar despre activitatea Federației, acțiunea, după zece minute de consult reciproc, i-au înaintat, tăcut, o foaie de hîrtie pe care, datorită amabilității prietenului meu, o ofer aici cititorului:

- 1) Munca de îndrumare tehnică a cluburilor *
- 2) Acțiunea de organizare a cluburilor pe baze noi *
- 3) Asigurarea disciplinei și spiritului fair-play în timpul meciurilor **
- 4) Asigurarea desfășurării cu regularitate a campionatului ***
- 5) Asigurarea arbitrajului competent și imparțial *
- 6) Construcția de terenuri în cartiere, comune etc. *
- 7) Asigurarea unui nivel ideologic ridicat al rapoartelor anuale de activitate a Federației *****

p. conf. Al. MIRODAN

RĂSPUNDE Don Postășu

DORU CHINTOIU, CONSTANȚA. Regret, dar răspunsul meu nu vine în sprîjinul dv. Narcis-Răduț Coman, portarul echipei Dinamo București, este originar din Giurgiu (născut la 5 noiembrie 1946). Primii pași în fotbal l-a Olimpia Giurgiu, în 1961. În 1964 a jucat la S. N. Oltenița, de unde, în 1965, a trecut la U.T.A. Transferat, după un an, la F.C. Argeș, a apărut poarta acestei echipe pînă în 1968, cînd a venit în București, la Dinamo.

catrenele și... nu m-am supărat. Mă gîndesc însă că cititorii s-ar putea să fie mai supărațioși decît mine...

GHEORGHE EMIL, TIRGU MUREȘ. Un scurt istoric al sportului în țara noastră? Oricît de scurt ar fi acest

istoric, evident că nu poate fi prezentat în cadrul restrîns al acestei rubrici. Precizați ce anume vă interesează și vă vom răspunde, fie prin ziar, fie prin poștă.

VALENTIN POPA, PIATRA NEAMȚ. Intrucît sinteți din Piatra Neamț, presupun că nu sînteți poate 100% obiectivi cînd e vorba de... Ceahlăul. Dacă este adevărat însă că la ieșirea de pe teren a fotbaliștilor de la Ceahlăul, după meciul pe care l-au susținut în ultima etapă a turului, la Suceava, ei au fost apostrofați și de soțiile jucătorilor adversari, lucrurile se complică. Pînă acum, singurul avantaj al fotbalului era că nu se

ocupă și femeile de problemele lui. Se pare că a pierdut și această ultimă șansă!

Ilustrații: N. CLAUDIU

semnează rezultatul de 8-0. Credeți, cumva, că arbitrul respectiv s-a incurcat la a-numără? S-ar putea. Cînd ai de numărat atît de mult, mai greșești...

IONEL TENE, BUCUREȘTI. Este greu de dat un pronostic. Cred că lupta pentru titlul de "cel mai bun fotbalist al anului" se va da între Barbu (F.C. Argeș), Sătmăreanu (Steaua), Dumitrescu și Dinu (Dinamo București), Domide și Gornea (U.T.A.). Primii trei par să aibă cele mai multe șanse. De altfel, și punctajul alcătuit de dv. coincide în bună măsură cu aceste prevederi.

D. POPA, COMUNA VALEA STANCIULUI, Am citit

IN LUMEA FOTBALULUI

● Jimmy Greaves a marcat cel de-al 200-lea gol pentru echipa sa, Tottenham Hotspurs, devenind astfel al 32-lea membru al "Clubului celor 200" (jucători care au realizat acest număr de puncte la o singură echipă). Performanța este cu

O fază care se vede (și se fotografiază) foarte rar în fotbal. Un atacant a plonșat și a depășit linia de gol cu tot cu mingea în această curioasă poziție. Instantaneu a fost luat într-un meci din campionatul R.A.U.

● Într-un concurs din istoria culturii autohtone. Precursorii literaturii noastre sportive — cu unele izvoare inedite — de la Claudiu Ptolemeu (100) în C. Negruzzi (1857), Hașdeu (1869), S. Barbutiu (1876), Măceșonski (1894) și I. Slavici (1909).

● Evocare a jocurilor copilăriei și a sporturilor de odinioară — tir, oină, pescuit, vânătoare — cu texte din Odobescu, Bacalaba, Brătescu-Voinesti, Mihail Sadoveanu, Demostene Botez, Valeriu Pușcariu, D. I. Suchianu,

prin prospețime și entuziasmul bunelor intenții.

A adresa mențiuni în scris unor "artiști" în devenire, care n-au împlinit încă nici vîrsta junioratului, este — se știe — mai curînd dăunător. Dar, îndrăznim a spune, și acest lucru n-ar trebui să ni se mire pe nimicid. Că, peste 3 sau 4 ani, vreuna din fetițele cu diademe argintie în păr, sau vreunul din fîciorii în frac fercheș, care cu patinat acum atît de frumos în fața reflectoarelor de la Floreasca va college ovari în întrecerile "europenești" sau poate chiar la Sapporo. De ce nu?

Act, este meritul televiziunii — de a fi dat un impuls mai mult talentului genetic. Ca telespectator, totuși, exigentele minime ne obligă la anumite rezerve. Prea puțin finalizate unele ezecții ale micilor protagoniști, prea dese improbiștii (și inexactitățile N.B.) în comentariul oracincic — evident nu tocmai familiarizat cu tena — în fine, inadmisibilă mutilare a finalului, în care cea mai bună patinatoare nu și-a putut prezenta întreg programul. Se depășea...

N-am știut că o jumătate de oră durează exact 30 de minute.

Ra.

toți deosebită, dovadă că, dintre actualii fotbaliști englezi, numai Roger Hunt, de la Liverpool, a reușit, de asemenea, s-o înregistreze.

Un amănunt interesant: primul gol înscris în campionat de Jimmy Greaves, la vîrsta de 17 ani, a fost... împotriva echipei sale actuale, Tottenham, Greaves jucînd atunci la Chelsea. În total, acest jucător eficace a marcat în campionat 324 de goluri, iar în toate meciurile pe care le-a susținut — 449 de goluri. El este și realizatorul a 24 de "hat-trick"-uri (cite trei goluri într-un meci).

● Se cunosc destule cazuri de frați jucînd la aceeași echipă sau în diferite echipe de fotbal din aceeași categorie. Recordul în materie pare să fie bătut în Bulgaria, unde șase perechi de frați joacă în momentul de față în prima divizie. Este vorba de internaționalul Ivan Kolev (Sliven) și de fratele său Todor Kolev (Lokomotiv Sofia), de cei doi Fenev (internaționalul de la T.S.K.A. și fratele său de la Dobrujea) de cei doi Klarlampiev (Spartak Sofia și Slavia), de

cei doi Zafirov (T.S.K.A. și Lokomotiv Sofia), de cei doi Stoilov (Vraja și Burgas) și de cei doi Kirilov (Levski și Silistra).

● Nu numai jucătorii și arbitrii primesc "stele" sau "note", ci și... spectatori. Pentru a contribui la lupta împotriva manifestărilor de huliganism pe terenurile de fotbal din Anglia, ziarul "Sunday Mirror" publică în fiecare săptămîna un clasament al... publicului din diferite orașe care gîndușese meciuri divizionare, clasament alcătuit de observatori speciali, care acordă de la 0 la 100 de puncte. Punctajul maxim n-a fost atîns niciodată. Cei minim, da...

● În sezonul trecut, patru portari (dintre care unul din prima ligă) au fost eliminați de pe teren de către arbitri. Cifra este cu totul ieșită din comun, înțind seama de faptul că portarii au mai puține ocazii să comită abateri și că, în orice caz, arbitrii manifestă mai puțin severitate față de ei.

● Cunoscutul arbitru italian Lo Bello era un fiu. Acesta a urmat exemplul tatălui său, devenind și el arbitru de fotbal.

Și, se pare că este tot atît de autoritar ca și Lo Bello-senior.

● Renumita echipă Arsenal, din Londra, a sărbătorit a 50-a prezentă în campionatul primei ligi. La aniversare a fost invitat și fostul jucător Ted Drake, deținătorul unui record încă nebatut de nimeni în Anglia: a înscris 7 goluri într-un meci de campionat. El a ratat al 8-lea gol, trăgînd în bară!

● După ce au pierdut meciul cu Milan (0-1), jucătorii de la Internazionale au primit... primă. S-a considerat că echipa a jucat foarte bine și că ea n-a fost învinsă decît de... arbitru.

● Rău cu arbitrii, dar și mai rău e fără ei! Aceasta ar fi concluzia, față de situația din Uruguay, unde campionatul a trebuit să fie întrerupt ca urmare a grevei arbitrilor. Aceștia au cerut ca echipele să manifeste deplină încredere în corpul de arbitri, nemeiercînd în recuzări. Numai 8 echipe au fost de acord cu această cerere. Drept răspuns, arbitrii au anunțat că nu se mai prezintă la meciuri.

CEL MAI INIMOS
DINTRE RAPIDIȘTI

Născut în ziua cînd Ion Ionescu spunea adio Rapidului, mezinul familiei Sima avea să fie dăruit încă din primele clipe... fotbalului.

Botezat cu prenume celebre, îmbrumutate de la renumitul apărător italian Armando Picchi și de la perla sud-americană Do Nascimento Pele, Armando Nascimento Sima a devenit imediat suportor legitimat — și cu carnet — al Rapidului, continuînd astfel o străveche tradiție a familiei.

Fotografia noastră îl prezintă pe micul Armando, la patru luni, purtînd pe piept "armura" dorită: carnetul de suportor și fotografia echipei Rapid.

Să sperăm că pînă va învăța micul Pele tainele fotbalului, idolii săi să se prezinte într-o lumină mai favorabilă decît aceea din momentul de față. (N. Mj.)

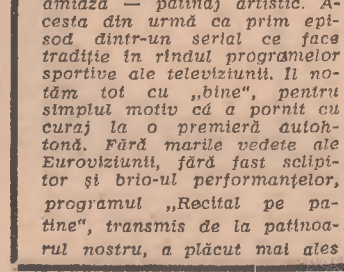
SUPORTERI

ALĂTURI DE U"

În anul viitor, soccerul din orașul de pe malurile Semeșului împlinește o jumătate de secol de existență. În cei 50 de ani de fotbal clujean, sute de mii de inimi au bătut la unison pentru cîntărea avîntatei formații studențești a "școlii roșii". În rîndurile, mereu împropăștate, ale echipei "U" Cluj au evoluat de-a lungul anilor, unecori cu rezultate strălucite, sportivi de seamă ai țării, care s-au bucurat de o deosebită popularitate: Sepel, Dobogăan, Sepel II, Bindea, Sfera, Coracu, Dascălu, dr. Luca, dr. Georgescu ș.a.

Dacă fluctuațiile de formă ale "U"-lui clujean au cunoscut, uneori, poliul opuși al performanței, entuziasmul numeroșilor suporteri se menține, în schimb, la cea mai înaltă tensiune, transmîindu-se, ca o stafetă, din generație în generație. În această toamnă, "U" a descris o curbă descendentă. Și cum la nevoile se cunosc prietenii, suportul moral al studenților este parca și mai accentuat. Dovadă o constituie și acest "măscă" al galeriei studențești. Titlul doctorului Constantin Roșca, Purcînd echipamentul atît de cunoscut, micuț fotbalist vrea să dea, parcă, prin zîmbetul său irezistibil și prin cupa ridicată în semn de victorie forțe proaspete, arpi avîntate îndrăgitei formații universitare.

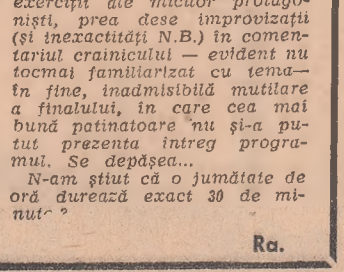
Va reuși el oare?...

REFLECȚII

La fotbal se ține seama de golurile marcate, nu de cei care au marcat. Niciodată să nu fie un interviu scîrbelnicului învins. Precis și va răspunde întepat.

Victor TEODOR

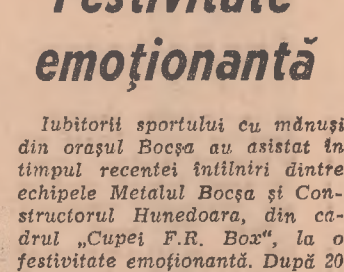

Festivitate emoționantă

Iubitorii sportului cu mînuși din orașul Bocșa au asistat în timpul recentei înfîlțiri dintre echipele Metalul Bocșa și Constructorul Hunedoara, din cadrul "Cupei F.R. Bocșa", la o festivitate emoționantă. După 20 de ani de activitate neîntreruptă, boxerul Nicolae Cimpeanu se retrage din ring. Bilanțul sportivului N. Cimpeanu este impresionant: 384 meciuri susținute, dintre care 355 victorii, 6 meciuri nule și 23 de infrîngeri!

Nicolae Cimpeanu se va dedica de aci înainte activității de pregătire a tinerilor pugiliști din Bocșa.

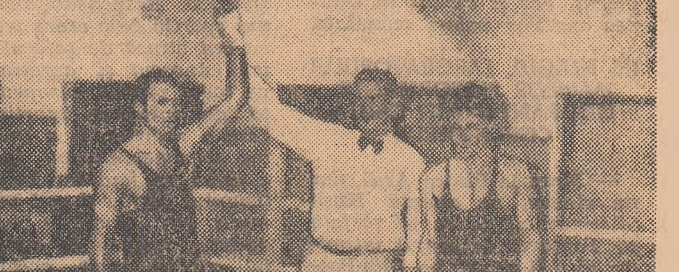
I. SANFIROIU, de resp.

DE CÎND DATEAZĂ OINA?

Se știe că oina — sportul nostru național — este un joc străvechi, începuturile sale plerzîndu-se în negura vremurilor. După unii cercetători, există mărturii că oina era practică acum două secole și mai bine. Se afirmă chiar că ea ar fi fost cunoscută cu mult mai înainte.

În privința stabilirii vechimii acestui joc, considerăm util să folosim și următoarea sursă. Este vorba de drama în 5 acte, în versuri, "Vlaicu Vodă", de Alexandru Davilla, a cărei acțiune se petrece pe la 1370, la Curtea de Argeș. În scena a IV-a din actul I (care se desfășoară într-o "podină muntoasă și sălbatică de unde se vede valea Argeșului") are loc sfatul tactic al boierilor, care vor să-l urce pe tronul Moldovei pe Mircea Basarab.

Unul din personaje — Manea — i se adresează boierului Vlad Dobceanul: "Vere, cine se-astepta ieri, cînd Mircea BĂTEA HOINA și gonea cu noi ogoiul, c-astă-seară va fi vodă?"

Pentru noi este de reținut că autorul scrie "HOINA", numele vechi sub care era cunoscut jocul în Muntenia. (În Tinuturile Blajului i se spunea, pe vremuri, "matca-mare", "baciul" sau "lupta-lungă", prin împrejurimile Sibului, jocul de oină de azi era cunoscut sub denumirea de "juga", pe la Dej, bătrînii îi spun "hopaciul", iar prin nordul Moldovei, "apuca").

Om cult, Alexandru Davilla — un pasionat cunoscător al evenimentelor care au avut loc după formarea Țării Române — a fost un vajnic adept al limbii românești vechi, curate, fără neologisme sau barbarisme. În acest sens, este grăitor pasajul cu care își încheie "Precuvintarea", ediția a cincea a piesei, scrisă în aprilie 1929.

"Limba folosită de mine este aceea a poporului românesc, nu există în VLAICU-VODĂ cuvinte sau locuți care să nu fie întrebunțate în vreun colțor al României".

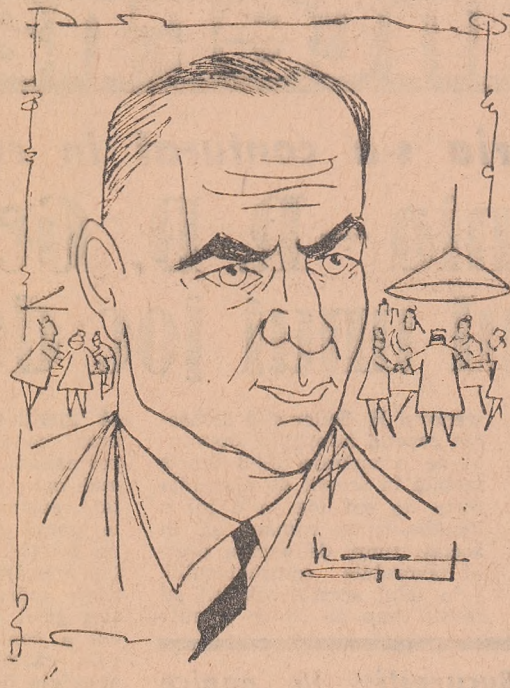
Așadar, referindu-ne la replica personajului Manea și, totodată, înțind seama de amplele documentare a dramaturgului, se poate considera că oină datează de peste șase veacuri.

Încheiere, socotim necesar să notăm că "OGOIUL" era un joc cu mîncea, asemănător cu oina (dar de o formă mai simplă), la care puteau participa de la 10 pînă la 40 de jucători.

Emil IENEC

LECTIE

Hai, copii,
Sa-nvâtam mersul,
Prima demnitate a omului,
Prima cucerire a cerului!

Acad. AUREL MOGA
vâzut de NEAGU RADULESCU

EROI CONTEMPORANI

EDMUND HILLARY SI TENSING NORCHE

23 mai 1953 ora 11.30.

In istoria cuceririi pamintului
aceasta data va ramine inscrisa
cu majuscule: in sfirsit, este
cucerit "al treilea pol".

Dar, pina aici, pina la victoria
lor si pentru ea, zeci de expeditii,
sute de oameni le-au netezit
drumii, adaugand cite o piatra
la piramida in virlul careia
ei vor infige pioletul.

Pina la supremul Mont Everest
(8845 m. - dupa Larousse,
8888 m. dupa Fritz Rudolph),
omul a escaladat sistematic
piscurile maxime din toate continentele.

Rind pe rind, cad in 1786 Mont
Blanc (4810 m), in 1850 Kiliman-
giaro - Africa (6090 m), in 1857
Acanagua - America de Sud
(7039 m) si in 1913 Mc. Kinley -
America de Nord (6187 m).

Abia dupa acesti primi pasi, al-
pinisti din toata lumea se napu-
tesc cu aviditate asupra muntilor
din centrul Asiei. Aici era
cimpul ideal pentru ascensiuni si
cuceriri, aici, peste marea de
munji de mil de kilometri pa-
trati, stapineau cei 14 mari -
colozi de peste 8000 de metri.

Istoria escaladarilor acestor piscuri
este o fila din istoria cutezan-
tei umane. Peste o suta de expe-
ditii le-au asaltat. Mormane de
piatra marcheaza si acum sfrsitul
tragice al unora din ele, sau
al unor participanti, cazuti sau
disparuti in aceasta lupta.

Oamenii urca din ce in ce mai
sus, dar pugetul suprem para
inaccessibil.

Climolungma - "Zelta mama
a pamintului" isi apara cu
stapanie tronul virgin si se-
cretele-i teribile.

Expeditia din 1933 li va fi insa
fatala. De la tabara de baza pen-
tru asalt, situata la 7900 m, doi
din cei mai buni membri ai ex-
peditiei, Tom Burdillon si Char-

les Evans, urca pina la 8748 m,
dar se intorc de aici epuizati. Ei
fac insa un lucru care va ajuta
cucerirea piscului: la aceasta
inaltime lasa in zapada doua bu-
telle cu oxigen, pe care le vor
descoperi si folosi cuceritorii pis-
cului. Trei zile mai tirziu, in-
cearca seful expeditiei, John
Hunt. Tot fara succes.

Himalaya" si Hillary - "lunga-
nui blaziu" - au ramas ultimii
intr-o cursa pe care atitia atitii
au pierdut-o. Acest tandem ideal
a reusit poate tocmai pentru sim-
bolicul lui inel. Un alb si un
galben, unii printr-un destin
coman - sus pe cea mai mare
inaltime a pamintului.

Sa fie o intimplare faptul ca

Tensing si Hillary,
Invingatorii Everestului

Le-a fost sortit lor, pasnicului
apicului din Noua-Zeelanda, Hil-
lary, si pastorului din Nepal,
Tensing, sa fie primii acolo in
virl.

Remarcabili pregatiti fizici, cu
o rezistenta de fier, cu o exper-
tenta uciaga in alpinism - cu
un moral inalt ca si aspiratiile
lor, ei doi (Tensing - "sigurul de

americanul Perry - cu vreo 40
de ani in urma, pasca (primul
din lume) la Polul Nord - inlo-
vâriti de un eschimos?

In acea zi cu soare - dupa 5
ore de ascensiune dramatica, cei
doi si-au strins mainile si s-au
imbratisat pe virl. Ei doi, cei
mai buni dintre cei buni, sint
primii oameni care pasase pe
creasta planetei noastre.

Cele 10 minute petrecute acolo
le-au unit virlul in asa fel
incit ele nu se vor putea separa
niciodata. Numele unuia se pro-
nunta o data cu al celuilalt si
amindoua se leaga de supunerea
marelui, imbatabilului Virl Es-
verest, cucerit si el - ca si at-
itea inaltimi - pentru simplul
motiv "ca exista".

Dorin ALMASAN

JUDECIND
„LA RECE“

Afectati - ca de obicei -
de infringera de la Bucu-
resti, ambasadorul rugbyului
francez recunosc, totusi,
„coram populi“ meritele
gazelor, in neasteptat pro-
gres fata de evolutiile an-
terioare. Cu alt mai mult,
cu cit nou regulamentul re-
duce considerabil posibilita-
tile de joc inchis, aceasta
arma pedecata, pina mai
ieri, a reprezentantilor nos-
tri, a reprezentantilor nos-
tri, a carei au facut viata
grea lui Lacaze, Crauste,
Domenech si altor Cambe-
rabo - chiar pe terenul re-
nucatei acestora. Dupã cum s-a
putut observa, elogiile vi-
zează in special defensiva e-
chipei române, demnă de o
confruntare la cel mai inalt
nivel, recte All Blacks sau
Springboks - singurele ca-
pabile, după opinia comen-
tatorilor respectivi, s-o com-
bată cu succes la ora de
față. Un loc de onoare ocu-
pă de asemenea, „gheata
de aur“ a lui Irimescu, au-
torul celor 15 puncte, pre-
stigiului succesor al inegalabi-
lului Alexandru Pen-
ciu. Confirmind, ca să zic-
em așa, regularitatea per-
formanței, colegii nostri pa-
rizieni - îndosebi trimișii
ziarului „Equipe“ - nu-și
pot reține anumite accente
de amărăciune, legitime și
explicabile de altminteri. Se
afirmă, între altele, că ar-
bitrajul foarte sever, fără
a favoriza vreuna din părți,
n-a fost, în orice caz, a-
vantajos pentru oaspeții -
care au atacat mai mult, mai
deschis și care ar fi meri-
tat, în consecință, o soartă
mai bună, adică un alt rap-
ort pe tabela de marșaj...
Este menționată, în acest
sens, încercarea ratată în
extremis de purtătorii cocu-
șului galic în repriza secun-
dă - dar se omite, în sens
contrar, faza din ultimul
minut, cînd numai o ezitare
de ordinul fracțiunii de se-
cundă ne-a privat de încă
5 puncte ca și făcute...

ne increfească, totuși, frun-
țiile - aproape de modul în
care înțelege publicul nos-
tru să-și susțină unora fa-
voritii. Obiectiv ne-a mih-
nuit pentru că, din păcate, ni
se pare întemeiată. E vorba,
pe scurt, despre acele „ba-
riere sonore“, preluând a-
proape invariabil execu-
tura loviturilor de penalitate
impotriva noastră - metodă
pe cit de puertii, pe atit de
penibilă, prin care unii su-
porteri încearcă să demor-
talizeze tabăra adversă în
momentele de cumpănă. Ori-
cît ne-am străduit să înțe-
legem pasiunea, dorința arză-
toare de succes a celor mai
fanatici susținători, sintem
obligati să dezavum ase-
menea procedee, străine de
însăși noțiunea de sport.
Comportarea de pe teren se
cere conjugată, armonios și
necesar, cu aceea din tribu-
ne. Nu-i păcat să intu-
necăm, fie chiar indirect și
într-o măsură înfîmă, suc-
cesul pe deplin meritat al
colorilor noastre prin mani-
festări izolate, ca acelea la
care ne referim?

Iată, eventual, un subiect
de meditație în plicicoasele
după-amieze ale sezonului
rece...

Dan DESLIU

DIN CULISELE DIVIZIEI

• Marcind două din cele
trei goluri ale „Argesului“,
finarul atacant constant Roșu
a adus o contribuție insemna-
tă la victoria echipei sale.

Se poate spune, deci, că
Roșu i-a scăpat pe piteșteni
de „lanterna roșie“...

• Înaintea meciului dis-
putat luni pe stadionul Di-
namo, cineva pronostica răz-
bunarea dinamovistilor după
insuccesul de la Birmingham,
asupra studenților craioveni,
fapt care s-a adevărit intru-
totul.

Ce să-i faci, unul trage
foloasele (West Bromwich Al-
bion), iar altul ponoasele
(„U“ Craiova)...

• Cu un singur gol mar-
cat în ultima etapă, studen-
ții leșeni au acumulat două
puncte, care li situează pe
locul trei în clasament.

Cite-un pic, pic, pic, se
adună punctele în „patra
Cotnarului“...

• În meciul Progresul -
Farul, o nouă lovitură de la
11 m ratată! (autor: Matei).
Și cînd te gîndești că unii
arbitri se tem să acorde ase-
menea lovituri, de parcă
n-ar ști dinainte ce se-ntîm-
plă...

• Suferind o nouă infrin-
gere, campionii se află, la în-
cheierea turului, la periferia
clasamentului.

Probabil că, în această si-
tuație, vom fi scutiți să au-
zim curînd în tramvaie
„Steaua sur răsare“. Ar fi
prea mare ironia...

• U.T.A. campioană de
toamnă!
Amintirea lui Petschowski
obligă...

Rogdan BURILEANU

SPORTIVI SUB CUPOLA ACADEMIEI

„...Din păcate, am început să fac sport abia
după vîrsta de treizeci de ani. Din fericire,
am procedat bine că l-am practicat, totuși!“

- Mărturisirile nostalgice și inimoasele îndemnuri
ale academicianului Aurel Moga -

- Da, regret că n-am făcut
sport. Ce bine mi-ar fi stat
să alerg pe terenul școlii, să
bat mingea, să înot, în sfîrșit,
să-mi călesc fizic trupul!
N-am făcut-o. Nu-mi urinați
exemplul. V-o spune profes-
orul, medicul și fostul elev
și student.

Mărturisirea nostalgică și
îndemnul inimos aparțin acad-
emicianului AUREL MOGA,
ministru sănătății, remarcabil
om de știință.

- Și totuși...

- Da, într-adevăr, n-am
făcut sport în copilărie, nici
în adolescență, în anii de
liceu, și nici chiar în cei ai
studenției, la C.U.J., unde mă
atrăsese, în afara preocupărilor
privind studiile medicale,
intensa activitate artistică-
culturală din acest oraș.

Dar, poate că exigențele
mele în ceea ce cred eu că
trebuie să fie un sport m-au
îndemnat să mă consider că nu
am fost un sportiv, că nu-mi
pot atribui această calitate,
deși chiar pe atit de departe
de sport nu am stat și l-am
cunoscut și eu, din plin, vol-
uptățile și binefacerile.

Ca orice copilăndru crescut
la țară, m-am bucurat de miș-
carea în aer liber, de scăldatul
în Cîmb, de du-
murile către Sibiu și înapoiere-
a spre casa părintească, de
jocurile de gimnastică și de
jocurile sportive, precum și
mai tirziu, în timpul studenției,
de ambianța favorabilă
sportului, creată de „epoca
secolilor roșii“ din Clujul uni-
versitar de după 1920.

Tirziu însă, în anii în care
am aprofundat studiul medic-
inii și m-am devotat clinicii
și universului ei, am deslușit
marile prerogative ale exerci-
tului fizic rațional și am
început să mîltrez pentru
două obiective: introducerea
gimnasticii medicale în tera-
pautica aplicată în clinica
medicală în care funcționam
și să practic, eu insumi, spor-
tul: gimnastica, voleiul și
tenisul.

Acestea se petreceau după
ce trecusem de treizeci de
ani, cînd sportivii de perfor-
manță predau „dresurile și
bocanții“ celor ce-i urmașă...

Cu dr. ILIE OLTEANU, cu
actuala academiciană RALU-
CA RIPAN, cu dr. ILIE DAN-
NIL, cu dr. OVIDIU PACU-
RARU și cu dr. ERVIN
POPPER, pentru a nu-i cîta
decît pe citiva dintre tovară-
șii noștri de îndelungă spor-
tivă din acele timpuri, am
început, în anul 1935, să joc
tenis. Dar nu dintr-o poartă
legată de oarecare obligații
mondene, ci numai miinai, cu
toții cili ne alăturaserăm ini-
tial, de nevoia de a face
sport, de a ne dărui mișcării
fizice organizate, de a ne
realiza aspirațiile, după cum

simțeam și cum gîndeam noi
însine.

Și pentru că eram pătrunși
că ceea ce facem e bine, în
avanajul nostru și în folo-
sul pacienților, am amenajat
o sală de gimnastică medica-
lă și un teren de volei, am-
bele pe lângă clinica medi-
cală I.

Actualii profesori univer-
sitari și medici consacrați,
colegii mei preluți dr. GOYA
și dr. SPIRCEZ, trecuți și ei,
pe atunci, de vîrsta vetei-
taților sportive, dar dăruiți
cu tot elanul unei judicioase
aprecieri în folosul exerciți-
ului fizic, au aderat, de ase-
menea, la preocupările nos-
tre sportive.

Și astfel, adăugînd munții
medicale tenisului și voleiul,
ne-am pomenit alcătînd - în
Clujul de acum mai bine
de trei decenii - un nucleu
sportiv în care carbanul
care ne genera acțiunea era
dintru cele mai de preț: con-
vingerea în marile virtuți ale
sportului.

- Ce loc acordaiți gimnas-
ticii medicale în sistemul
terapeutic?

- S-ar cuveni, poate, să
cunoașteți - și medicii ge-
nerațiilor mai tinere să se
rețină cu atenție și să se stră-
duiască să pună în practică
- că încă din anul 1937 am
inițiat la Cluj, sub auspicii
universitare, un ciclu de con-
ferințe cu tematica MEDIC-
NA SPORTIVĂ, la care au
fost solicitați, și au răspuns
favorabil, lectorii de vază,
personalități marcante ale
vieții științifice clujene. Eu
insumi am dezbătut subiectul
„SPORTUL ȘI CIRCULAȚIA
SINGELUI“, preocupat din
tînd de ambianța favorabilă
medicale și al uni-
versității cardio-vascular, de
inima sportivului.

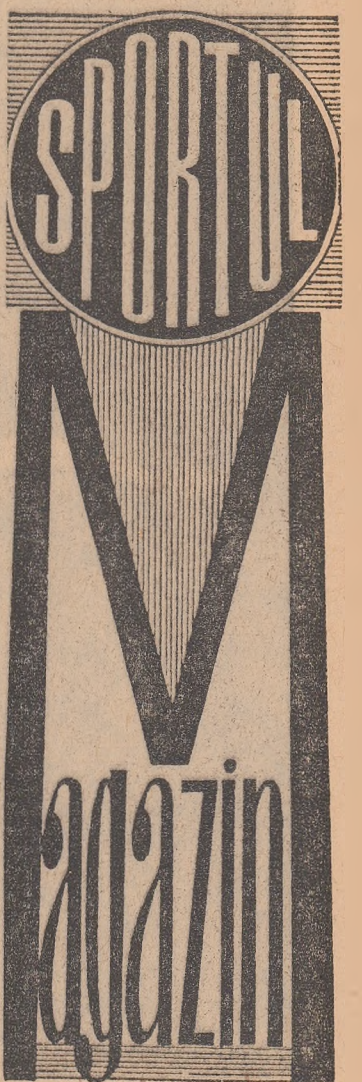
Încerc o mare satisfacție ca
om, ca medic, ca profesor,
cînd știu că la clinica medi-
cală I pacienții au deslușit
că trebuie să facă din gim-
nastica medicală un aliat al
terapeuticii în favoarea lor.
Și eu am mers chiar mai de-
part, ca medic și ca profes-
or, încit am prescris pacien-
ților mei exerciții fizice
și în recuperarea pacienților
care au suportat infarctul
miocardic. Azi, gimnastica me-
dicală, cultura fizică medicală
prin exerciții de gimnastică,
adevrat și sistematizat, a în-
trat în componența funcțio-
nării a tot mai multor clinici
medicale și eu consider ace-
asta nu numai o recunoș-
tere a utilității ei, dar și con-
sacrarea unui sistem cu tot
mai largi funcții aplicative.

...Acum, cînd anii au tre-
cut și vîrsta începe să sedi-

menteza experiențe și amin-
tiri, concluzii și îndemnuri
pentru cei ce ne urmează -
continuă academicianul Aurel
Moga - îmi pot exprima sa-
tisfacția că peste regretul lip-
sei de activitate sportivă din
anii adolescenței și ai studen-
ției mele am așezat acele ma-
nifestări în tenis, în volei și
în gimnastică, din anii cînd
privești viața și lucrurile la
dimensiuni reale și că volup-
tatea efortului fizic s-a îm-
pletit cu satisfacția rezulta-
telor.

Asăzi, mai mult decît ori-
cînd, consider sportul un fac-
tor determinant în întreține-
rea sănătății, în cultivarea
unor deprinderi folositoare
pentru toată viața, pentru
educarea și formarea caracte-
relor, a omului cu acele ad-
mirabile virtuți ce decurg
dintr-o minte sănătoasă în-
tr-un trup viguros.

V. FIROIU

Duminicile unui nesportiv
SAUNA
Acesta este numele băii
finlandeze. O baie a tuturor,
cu toate acestea nu publică,
ci riguros familia sa sau in-
dividuală. Oare fiecare cetă-
tean între acareturile casei
sale, zidită de obicei din bir-
ne, cu un mic pridvor, în
care se află o masă și două
bancuri pentru odihnă. În in-
terior este o anticameră, spre
a te dezbrăca, apoi urmează
bata propriu-zisă, cu bănci
ce se urcă pînă-n tavan, în-
dădite din lemn moale, care nu
conduce căldura. În mijlocul
băii e o grămadă de bolovan-
i, conținînd de cele mai
multe ori minereu de fier.
Focul îi incinge bine și, ar-
uncînd apă peste el, degajă
vălătuci de aburi dest. Don-
tele sint la îndemînă, iar
lacul sau rîul asjizdere.
Chiar la ieșirea din baie,
fîndcă după ce te-ai per-
peltit în suflul doporilor al
aburului, te arunci, roșu ca
sfecla, în apa de gheață, și
pasdrea care fluieră subțirel
în stuf de pe mal rade par-
că de acest obicei voinicesc
al septentrionalilor.

VARIETĂȚI HANDBALISTICE

Din lumea acestui sport fru-
mos, nu lipsit de spectaculozi-
tate, jucat în viteză și cu for-
ță, abundent în artificii tehnice
care incită masele de specta-
tori; din lumea decii, a handba-
lului, sport care în lumile de
iară-nie de ani și azi „capul
de seră“ al competițiilor inter-
naționale, dar care, mai ales,
ne-a adus frumoase și to-
nice succese pe plan mondial,
vă prezentăm azi, citiva intere-
sante varietăți.

• Din cele 104 partide interna-
ționale susținute de „U“ le
reprezentativ, doar 26 au avut
loc pe teren propriu. Interesant
este că din aceste 26 de jocuri han-
dbalisti români au câștigat 24,
remizînd 2 (ambele cu Iugoslavia),
ceea ce face ca ei să fie încă
neluși în propriul lor fel. La
fel ca fotbalisții englezi cu ani
și ani în urmă...

• Handbalul românesc numără
printre celebritățile sale și ci-
teva familii. Cea mai cunoscută
este, fără îndoială, cea a mae-
strilor emeriți CORNEL OTELEA
și ANTOANETA VASILE-OTELEA,
părinți ai doi copilași, care
de seșis ani compun în țară și
numele acestei familii. Alte
nume pe lista „stărilor civile“ a
handbalului: soli Haberpusch,
Cirileanu, Constantinescu, Hnat,
Sauer, Nedef, Trofin și... Decem-
dată, atit!

• Recordmanul selecționărilor
în echipa masculină a țării nos-
tre este maestrul emerit al spor-
tului, proaspăt absolvent al
I.E.F.S., MIRCEA COSTACHE II.
El a îmbrăcat tricoul echipei na-
ționale de handbal în 7 de 78
de ori în clasament II. Urmări:
Mihai Redi - 72; Cornel Otelea
- 68; Ioan Moser - 64; Virgil
Hnat - 59; Olimpiu Nedea - 58
și Gheorghe Grău - 56. Care a
memoria cel mai serios pe frun-
tașii clasamentului, fiind încă
în plină activitate.

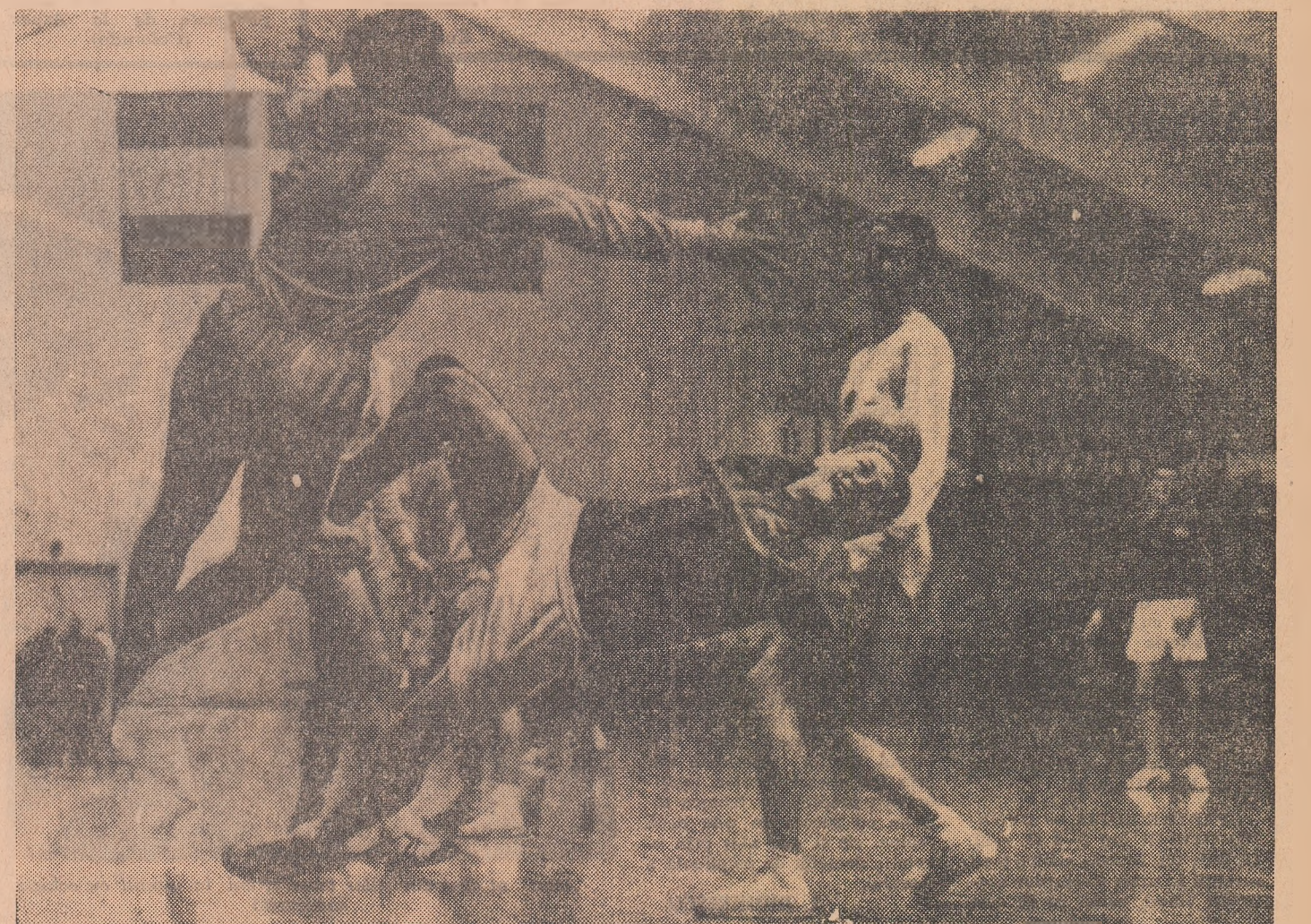
• Handbalul românesc are tra-
diții competiționale cu care nu
se pot mîndri mulți țari din
tînd. De pildă, reprezentanții țā-
me.

echipei naționale jucători de
mare valoare. Olimpiu Nedea,
Virgil Hnat, Constantin Selaru
sau Cezar Nica au făcut primii
pași în handbal în această pi-
torească așezare de la poalele Car-
paților!

• Cu toate că ocupă funcția
de antrenor federal, antrenorul
emerit NICOLAE NEDEF nu a
îmbrăcat niciodată tricoul e-
chipei noastre reprezentative. El
se consolează însă cu faptul că
un alt membru al familiei a re-
ușit acest lucru: maestrul eme-
rit al sportului MIHAI NEDEF
(da, da! cunoscutul baschetba-
list) a fost selecționat de 3 ori
în echipa națională de handbal
în 71.

• Recordmana selecționărilor
în echipa feminină de handbal în
7 este maestra emerită a spor-
tului Irina Kimovschi. Ea a făcut
parte din echipa națională de 73
de ori. Curios este faptul că, deși
în formație ocupă postul de por-
tar, ea a înscris totuși un gol,
transformînd o aruncare de la 7
m. Cel mai mare număr de go-
luri pentru echipa reprezentati-
vă a fost, însă, rezultat de ma-
estra emerită a sportului Ana
Stark-Stănișel, care numai pînă
la 1 ianuarie 1968 a înscris 166
de puncte.

• Făcînd o incursiune în bio-
grațiile celor mai buni jucători
și jucătoare din țara noastră am
descoperit citiva lucruri intere-
sante. De pildă, deși nu se nu-
mără printre marile orașe ale țā-
rii, totuși Făgărașul se poate
mîndri cu faptul că a furnizat

Excelentă pleoară pentru handbal! Dinamismul fazei, surprinsă de un fotoreporter danez în timpul unui joc Danemarca - România, ne scoatește de orice altă explicație. Totuși, vom preciza că, în ciuda efortului său, Mircea Costache II nu-i va împiedica pe Christianussen să înscrie

Victoria s-a conturat in repriza secundă România - R. D. Germană 18-14 la capătul unui joc de bună calitate

Veniți la București cu o formație dirză și extrem de ambițioasă, handbaliștii din R. D. Germană au căutat să obțină un rezultat cât mai strâns în fața unei echipe aflate în formă bună și cu un avans substanțial de pregătire și activitate competițională în actualul sezon. An-

trenorul H. Seiler și-a demarcat repede intențiile, opunându-ne o apărare 3+3 foarte mobilă în scopul de a anihila forța de șut (de la 9 m) a handbaliștilor români și, în același timp, de a crea poziții favorabile contraatacului. În felul acesta, oaspeții au reușit timp de 30 de minute

să mențină un scor echilibrat (conducerea a alternat permanent, dar niciodată la mai mult de un gol diferență), reușind chiar să ajungă la pauză cu un avantaj de un gol (8-7). Nu este mai puțin adevărat că în tot acest timp apărarea românilor nu și-a găsit echilibrul, iar atacul a contat doar pe acțiunile extremelor, mai bine angajate decât pivotii.

După reluare însă, era evident pentru toată lumea că formația R. D. Germană nu poate rezista în acest sistem. Cu alt mai mult, cu o tactică ofensivă românească se pornise într-un iureș care ne-a amintit de momentele excelente din partidele cu Cehoslovacia. Retrași încetul cu încetul pe poziții defensive, oaspeții au dat posibilitate și tinerilor noștri să percuteze nestăruit. Și, după ce Moldovan a egalat chiar în primul minut al reprizei secundă (la capătul unei acțiuni purtate în stil personal), atacul tricolorilor a erupt ca un vulcan! 12-9 (min. 39), 12-10 (min. 41) și 16-10 (min. 45).

„Cupa București” la popice SPORTIVII NOȘTRI NU SE DEZMINT

Ajunși la cea de a doua ediție, „Cupa București” a reunit pe cele șase piste ale sălii din parcul Voivodă, sportivi din R. D. Germană, Ungaria, Cehoslovacia și România.

La probele clasice de 100 bile mixte femei și 200 bile mixte bărbați au participat 16 jucători și tot atâtea jucătoare, printre care s-au numărat Maria Zvorbova (Cehoslovacia), deținătoarea recordului mondial (464 p.d.), Astrid Wloka (R.D.G.), campionă mondială la dublu, I. Blazevik (Cehoslovacia), campion mondial la perechi, foștii multipli campioni mondiali E. Luther (R.D.G.), Petre Purje, Ion Micoroiu ș.a. Așii bilei de textolit au satisfăcut sută la sută așteptările publicului, majoritatea realizând performanțe de valoare mondială. Satisfacția a fost dublată de faptul că reprezentanții noștri au dominat întrecerile. Din între sportivii români mai puțin lustru, bucurându-se de Florin Neguțoiu și reșiteanul Dieter Kridor, au

CLASAMENTELE: feminin — 1. FLORINA NEGUȚOIU 436 p.d., 2. Elena Trandafir 424, 3. Cornelia Moldoveanu 419, 4. Margareta Szemany 414, 5. Elena Cernat 411, 6. Maria Popescu 405, 7. Valeria Dumitrescu 405, 8. Maria Antus 403; masculin: 1. E. PURJE 986 p.d., 2. D. Kridor 963, 3. C. Radulescu 960, 4. V. Măntoiu 958, 5. E. Luther (RDG) 952, 6. I. Micoroiu 947, 7. C. Vinătoru 942, 8. Al. Vinătoru 942.

Arbitrul L. Larsson (Suedia) a condus cu multe scăpări următoarele formații: ROMÂNIA: Penu (Boogole) — Gruia 6 (1 din 7 m), Nica 1, Moldovan 2, Samung 2, Chiciu 1, Gatu 1, Licu 3, Popescu 1, Goran 1, Marinescu, R.D.G.: Frieske (Franke) — Senger 1, Zimmermann 3, Zornack 1, Eichorn, Randt, Petzold 3 (1 din 7 m), Ganschow 2, Rost, Langhof 2 (1 din 7 m), Lackenmacher 2. Echipa română a ratat un penalty (Popescu), iar oaspeții 3 lovitură de la 7 m (Petzold).

VERA CEASLAVSKA — GIMNASTA DE AUR!

VERA CEASLAVSKA, blonda gimnastă cehoslovacă desemnată de agenția I.S.K.-Stuttgart cea mai bună sportivă a anului 1968 pentru excepționalul său succes de la J.O. din Mexic (5 medalii de aur și una de argint), s-a născut la Praga, la 3 mai 1942. Patinatoare artistică remarcabilă și bună balerină încă de la vârsta de șase ani, Ceaslavska este desoperită la vârsta de 11 ani de renumita EVA BOSAKOVA, care o atrage spre sala de gimnastică. Și astfel, după cinci ani de muncă intensă, Vera Ceaslavska începe o carieră sportivă ce avea să devină excepțională, căreia cele trei medalii de aur la J.O. de la Tokio și cele patru medalii olimpice de aur din Mexic îi dau o strălucire cu totul deosebită.

Dacă Bob Beamon va rămâne în istoria J.O. și a sportului mondial prin acel fantastic și aproape neverosimil 8,90 m la „lungime”, Vera Ceaslavska își leagă numele de o performanță olimpică poate la fel de valoroasă: patru medalii de aur și una de argint reprezentând aproape maximum din ceea ce se poate obține într-un concurs de gimnastică; iar faptul că în fața Verei au trebuit să se recunoască învinse stele de primă mărime, ca Zinaida Voronina, Larisa Petrik, Natalia Kuskinskaia, Erika Zuchold sau Karin Janz, reprezintă cea mai concludentă dovadă a marii măiestrii a gimnastei cehoslovace. O înaltă perfecțiune — datorată deopotrivă talentului și muncii asidue.

„Nu pot și nu am voie să bat pasul pe loc — aceeași e crezul Verei Ceaslavska și ei explică în mare măsură succesele repetate și strălucite ale gimnastei cehoslovace, ascensiunea ei sigură, precizia, spre culmile cele mai înalte ale măiestriei. N-a fost multumită nici după ce, la Sofia, în 1965, a cucerit cinci medalii de aur la C.E., nici după ce, la Dortmund, în 1966, a obținut două titluri de campionă mondială și nici după ce, în 1967, la Amsterdam, a repetat performanța de la Sofia, ocupând locul I la toate cele 5 probe ale C.E.1 Cunoșcându-i exigența, înțelegem și mai bine marea ei izbândă din capitala aztecă și ne apare firesc respectul și stima cu care Vera Ceaslavska este înconjurată de kolegele ei de echipă, de toate celelalte gimnaste alături de care concurează. Puterea exemplară de muncă, dorința de a trece peste orice fel de obstacol, capacitatea de concentrare în timpul execuțiilor, mergând pînă la „desprinderea” totală de atmosfera de concurs — iată tot atâtea calități care o fac imbatabilă pe Vera Ceaslavska.

Fiecare concurs — mic sau mare — reprezintă pentru Vera un important examen și este tratat cu cea mai mare atenție. Cinci ore de

ameț-o, n-au derutat-o, nu s-au schimbat cursul firesc al pregătirii, al ascensiunii.

Mulți și-au pus întrebarea: care este aparatul preferat al Verei Ceaslavska? Dar cum să răspundă cineva la aceasta, cînd însăși Vera nu poate da un răspuns concludent la întrebare. La Tokio ea a cucerit, între altele, medalia de aur la birnă; la europenele de la Amsterdam, la același aparat, Vera înregistrează o performanță care face inutile orice alte comentarii: nota 10 de la întreaga brigadă de arbitri în concursul pe aparate! Dar, la Ciudad de Mexico, la birnă ea nu reușește să cucerească „decu” argintul. În schimb, cei ce au urmărit întrecerile au fost martorii unei excepționale execuții la paralele, notată cu 9,90!

Căsătorită la 23 octombrie (în Mexic) cu atletul cehoslovac Josef Odložil, Vera Ceaslavska se află încă într-o... prelungită lună de miere: călătorii în Italia și Japonia, întâlniri cu admiratori, cu sportivi, interviuri, declarații. Peste tot, însă, ea caută, și bineînțeles că găsește, timp și pentru scurte antrenamente, pentru pregătire, pentru menținerea în formă sportivă.

Este mai mult ca sigur, Vera Ceaslavska dorește să rămână ea însăși: „Nu, nu pot și nu am voie să bat pasul pe loc”...

Constantin MACOVEI

CEI MAI BUNI SPORTIVI AI ANULUI 1968

O multiplă campioană olimpică și mondială are, firește, și multe obligații: invitații în numeroase țări, o bogată corespondență, admiratori din toată lumea. În 1967, Vera Ceaslavska a fost desemnată în America de Sud „Fata anului”, în Norvegia — „Regina fiordurilor”, președintele Italiei i-a înmănat „Premiul internațional Cristofor Columb”, a fost aleasă de două ori drept cea mai bună sportivă cehoslovacă. Niciodată, însă, succesele n-au

INTRECEREA DE LA VIENA A TINERELOR PATINATOARE Constanța Ionescu pe locul 12

VIENA, 7 (prin telefon de la corespondentul nostru). — Pe gheața patinoarului acoperit de la Donaupark-Halle s-au desfășurat întrecerile tradiționalului concurs internațional de patină artistică pentru junioare, organizat de clubul „Wiener Eislaufverein”. Primul loc a fost cucerit de Iris Ebenwaldner (Austria) cu 176,4 p., urmată de Christine Errath (R.D.G.) — 174,2 p. O comportare meritorie a avut și româna Constanța Ionescu,

campioana de junioare a țării, care s-a clasat pe locul 12 — dintr-un total de 22 de concurente — cu 144,3 p. În ultima zi a concursului, cel mai bun punctaj la proba figurilor libere a fost obținut de patinatoarea sovietică Marina Titova, care însă n-a mai putut recupera întreg handicapul de puncte avut după impuse, rămânând pe locul 6 al clasamentului.

Kurt CASTKA

SĂPTĂMÎNA ÎN IMAGINI

Annie Famoso este fericită! Ea a adus Franței puncte prețioase în meciul de schi cu echipa S.U.A., învingînd-o pe Erika Skinger în proba feminină de slalom urias pe pista de la Aspen (Colorado)

O grămadă la rugby? Nicidecum. Incident în fața porții lui Arsenal, într-o foarte disputată semi-finală cu Tottenham Hotspur, în Cupa Ligii engleze de fotbal. Cei de la Arsenal (tricouri închise) au câștigat cu 2-1, după numeroase intreruperi ale jocului. Să mai vorbim de calculul britanic...
Telefonia: AGERPRES

Rutierul sovietic Vladimir Sokolov se menține în frunte, după 12 etape în Turul ciclist al Mexicului. Îl vedem aici (în dreapta) cedînd de puțin în sprintul final al etapei a 9-a, câștigată de olandezul Cees Koeken

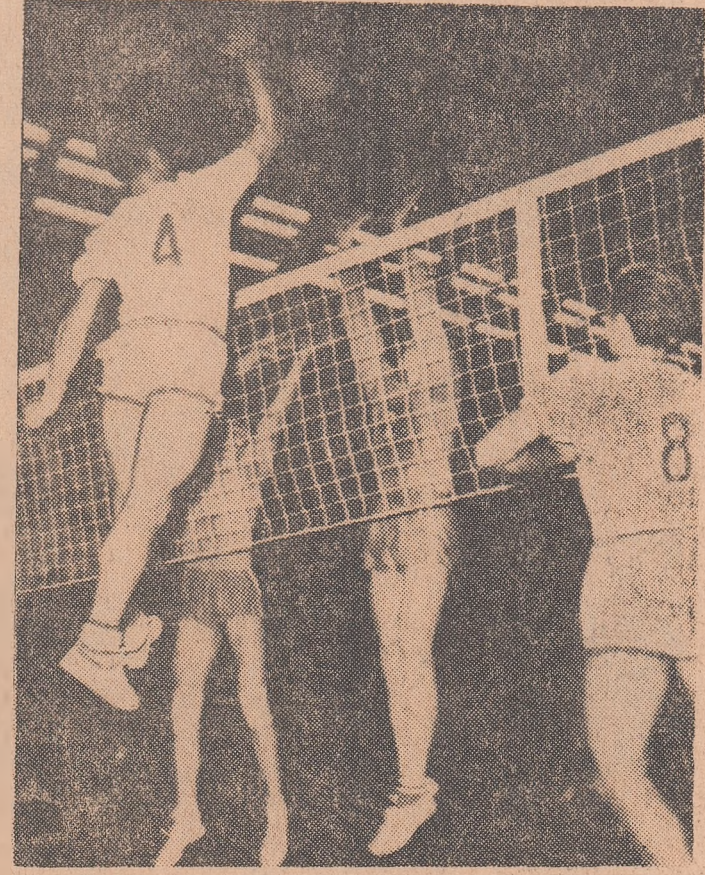
Dinamoviada de volei

(Urmare din pag. 1)

Meciul dintre formațiile masculine Dinamo București și Dinamo Moscova a avut o desfășurare dramatică și s-a încheiat cu victoria bucureștenilor cu 3-2 (—3, —13, 12, 10, 11), după circa 2 ore și jumătate de joc. Voleibaliștii sovietici au făcut cel mai bun meci din acest turneu, în timp ce adversarii lor au intrat în teren inexplicabil de timorați, cedînd cu ușurință primelor două seturi și fiind la un pas de înfrîngere. Moscoviții au utilizat cu succes pasa în urcare care n-a putut fi parată de blocajul inoportun al românilor. În schimb, blocajul oaspeților a funcționat perfect, iar Kaclarov, în atac și apărare, și-a etalat cu brio înalta sa clasă. Victoria echipei Dinamo București — chinuță, de altfel — se datorează introducerii lui Derzei și jocului inspirat al lui Cozonici. Ea este, însă, meritată.

A arbitrat cu greșeli Z. Zwerzanski (Polonia), secundat bine de K. Kiss (Ungaria).

SPARTAK SOFIA — DYNA MO BERLIN (m) 3-2 (7, —12, 13, —10, 10). Ambele echipe s-au resimțit în urma meciurilor susținute vineri, astfel că în cele

Atac al dinamoviștilor bucureșteni în meciul cu echipa moscovită

MASCULIN

1. Dinamo Buc.	5 5 0 15: 2 10
2. Din. Moscova	5 3 2 12: 8 6
3. Ruda Hvezda	5 3 2 10: 6 6
4. Doza Budapesta	5 3 2 10:10 8
5. Dynamo Berlin	3 2 4 9:13 8
6. Spartak Sofia	5 2 3 8:12 7
7. Gwardia-Wisla	5 0 5 2:15 5

PROGRAMUL DE AZI
Spartak Sofia — Ruda Hvezda Praga (m); Dinamo București — Doza Budapesta (m); Dinamo Moscova — Gwardia Wisla.

finalmente tînărul sextet al fraților Effler deși berlinezii au condus, în ultimul set cu 9-5 și 10-7.

RUDA HVEZDA PRAGA — DOZA BUDAPESTA (m) 3-0 (6, 19, 1). Partida s-a rezumat la setul secund (singur a durat 34 min.) care n-a ținut tot timpul atenția încordată atît prin frumusețea fazelor, multitudine procedurilor tehnice folosite cu succes de cele două echipe, cit și mai ales prin evoluția deosebit de palpitantă a scorului.

I. DUMITRESCU

telex-radio-telefon

Au început întrecerile amicale de tenis dintre jucătorii români și echipa Cubei, la Havana. Iată primele rezultate: Popovici — Medina 8-1, 6-2; Bosch — Camarotti 6-2, 6-2; Santei — Juan Brito 6-4, 6-3; Bosch, Santei — Brito, Camarotti 6-4, 9-7, 6-3

Petrosian l-a învins pe Larsen, în runda a 11-a a turneului de șah de la Mallorca. Fl. Gheorghiu a remizat cu spatioiul Toran. Continuu să conducă Korcinoi cu 9½ p. urmat de Spasski 9, Petrosian 8, Larsen 7½ (1) Gheorghiu are 5 p.

Finala competiției europene de tenis pe teren acoperit se va disputa între echipele Suediei și Olandiei, la Praga. În semifinale: Suedia — Danemarca 2-1; Olanda — Cehoslovacia 2-1.

Boxerul australian Lionel Rose și-a păstrat titlul de campion mondial la categoria cocc, dispunînd la puncte de Chucho Castillo (Mexic), într-un meci de 15 reprize la Los Angeles. Rose a fost la podoa în repriza a 10-a.

52). Victoria românilor nu mai putea fi pusă la îndoială. Din păcate și reprezentanții noștri și-au dat seama (dar într-un mod greșit) de acest lucru și au oprit motorele. Oaspeții au revenit, profitînd de fiecare eroare, și au redus din handicap, astfel că scorul final de 18-14 (7-8), aflat pe tabela de marcaj la ultimul fluier al arbitrului Larsson, nu reflectă îndeajuns superioritatea gazdelor în repriza secundă.

Aceasta este realitatea:

R. D. GERMANĂ — ROMÂNIA (echipe de tineret) 7-3 la hochei pe gheață

Hocheiul face parte din categoria acelor discipline care nu se supun politicii de laborator și de eprubetă. Va-

loarea constantă în acest sport este totdeauna direct proporțională cu condiția materială, mai exact cu suprafața de gheață fabricată, cu numărul de ore petrecute pe patine.

Tocmai de aceea nu găsim resurse morale ca să criticăm formația de tineret a României (aseară adomestăată sever de o formație de juniori a R. D. Germană care se pregătește pentru J.O. de iarnă de la Sapporo din 1972), ci doar s-o consolăm. Cu un singur patinoar artificial în București jocul cu cros și cu pucul nu poate depăși din păcate stadiul de experiment. Cineva s-ar putea să spună că nu tocmai de mult selecționata noastră lupta onorabil și era pe punctul de a câștiga gara secundă a C.M. Dar asta ține mai mult de domeniul miracolului.

Teri, niște băieți foarte tineri, dar detinînd de pe acum atributul măiestriei în patină și pasă ne-au adus la realitate. Nu putem decît să le fim recunoscători...

Au marcat Bucur (min. 6 și 29) și Jordan (min. 59) pentru gazde. Thomas (min. 40), Müller (min. 40), Breitbuch (min. 41 și 54), Tallacowicz (min. 42), Schmidt (min. 46) și Pilch (min. 52) pentru oaspeți.

Au jucat formațiile:
ROMÂNIA: Stoiculescu — Corduban, Paraschiv, Fl. Sgincă, Constantinescu, Sarkany, Kollo — Huțanu, Florescu, Ciobotaru, P. Sgincă, Jordan, Mihailescu, Bucur, Popescu, Fodorea.

R. D. GERMANĂ: Hurbanek — Slapke, Thomas, Schmidt, Unterdöfel, Kröber, Philipp — Felber, Stosche, Breitbuch, Müller, Maltzer, Tallacowicz, Pilch, Domko, Peters.

A arbitrat cuplul cehoslovac Fr. Planka și M. Vidlak.

Valeriu CHIOSE

Înfrîngere la scor și la Rostock

ROSTOCK, 7 (prin telefon). Aseară, prima reprezentativă de hochei pe gheață a României a evoluat în localitate în tînărul selecționata similară a R. D. Germană. Victoria a revenit gazdelor cu scorul de 8-1 (2-1, 3-0, 3-0), după un meci în care hocheiștii germani au fost net superiori în ultimele reprize. Au înscris în ordine: Prouse, Ioniță, Nowak, Ziesche, Huschto, Nowy, Patschenski, Dewitz și Peter.

A arbitrat cuplul suedez Dalberg — Johansson. Al doilea meci va avea loc duminică seară, la Berlin.

Intilnirea de schi S. U. A. — Franța

NEW YORK, 7. — La Aspen a început meciul de schi dintre selecționatele S.U.A. și Franței. După prima zi (slalom urias), schiorii americani conduc cu 6-4. În acest concurs întrecerile se desfășoară pe pîrții paralele. În proba feminină, Annie Famoso (Franța) a câștigat ambele manșe în disputa sa cu Erika Skinger, iar americanca Kiki Cutler a realizat aceeași performanță în fața Florencei Steurer.

În concursul masculin, se remarcă victoria francezului Henri Duvillard în fața lui Spider Sabich, precum și cea a lui Rick Chafee (S.U.A.), învingător asupra lui Guy Perillat (Franța).